

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Ἐνα μοναδικὸν καὶ χαρακτηρηστικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται ἐσχάτως εἰς τὴν νήσον α, ὑπάρχοντες καὶ χρησιμεύοντες ὡς παράδειγμα καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ φαινόμενον τῆς μανίας τῶν κατοίκων μας εἰς συνδέσμον ἔλα τὰ χωρία τῶν δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν.

Πράγματι, ἂν θέλῃς κανεῖς ν' ἀπαριθμῇς τὶς ὁδοὺς τὰς ὑπὸ κατασκευὴν ὁδοὺς, ὅσων καὶ τὰς ὑπὸ χάραξιν τοιαύτας, θὰ ἐκπληγῇ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, καὶ ἔνα ἐπιφάνημα θαυμασμοῦ θὰ ἐξέλθῃ τὴν χειλέων του.

Ἦν, ἐνφ' ὧς ἐτελείωσεν ἡ κατασκευὴ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἐνδὸς καὶ ἡμισοῦ χιλιόμετρον μετὰ τὴν Στραποδιὸν καὶ Λιβαδιὰν διὰ προσωπικῆς μόνον ἐργασίας, συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ δύο χιλιόμετρων, ἀπὸ τοῦ χωρίου Ἀλεξανδράδες πρὸς τὴν Καρβουνάδα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ ἀπὸ τὴν Καρβουνάδα μέχρι τοῦ χωρίου Σταθάνικα. Ἐκτὸς τούτων παντοῦ διεγερθοῦνται ἔρανοι, ἀνοίγονται κατάλογοι εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, συναθροίζεται ἄμμος καὶ ἄλλα υλικά, καταρτίζονται νέαι ἐπιτροπαὶ ἐράνων πρὸς ταχέαν κατασκευὴν νέων ὁδῶν καὶ γεφυρῶν εἰς διάφορα χωρία.

Εἰς τῆς Καρβουνάδες γίνεται γέφυρα καὶ ὁδὸς πρὸς τὸ Κεραματῶν. Εἰς τὸν ἔξω δῆμον γίνεται ἡ ὁδὸς Μυτιλών-Φριλιγκιανίκων. Ἡ ὁδὸς Λογοθεϊάνων-Ποταμοῦ. Ἡ ὁδὸς Πισινάδων-Ἀργωνιάδων. Ἡ ὁδὸς Καστρισιάνων-Φριλιγκιανίκων. Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ ἐψηφίσε τὴν κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῶν Ποταμῶν εἰς τὰ Τριφυλλιάνικα. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἀραίων κατασκευά-

ΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

ζουν και αυτοί άμαξιτήν οδόν από του χωρίου των μέχρι της δημοσίας οδοῦ Χώρας. Εἰς τὸν Μυλοπόταμον μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πρώτης οδοῦ κατασκευάζουν ἡδὲν ἑτέραν πρὸς σύνδεσιν τῶν δύο συνοικισμῶν. Παντοῦ τέλος τῆς νήσου τὸ μοναδικὸν θέμα συζητήσεως εἶνε ἡ ταχεύς κατασκευὴ άμαξιτῶν οδῶν, αἵτινες θὰ ἐπιτρέψουν εἰς πάντα τὰ χωρία μας νὰ συνδεθῶν μετὰ τῆς κατασκευαζομένης οδοῦ Διακοφτίου, τῆς ὁποίας ἀνεγναρισθὴ πλέον καὶ ἐπεκροτήθῃ ἡ μεγάλη σημάσια καὶ ὠφέλεια διὰ τὴν νήσον μας. Ἡ ἐπιτυχὴς κατασκευὴ τῆς οδοῦ αὐτῆς καὶ αἱ εὐκολίαι τὰς ὁποίας παρέσχεν εἰς τὸν κατοίκους τὸ συνελεσθῆν μεταξὺ τῶν χωρίων μας τμήμα της, ἔπεισαν πλέον καὶ τοὺς πλέον ἀδιαφοροὺς οἱ δὲν ἐπετρέπετο τοῦ λοιποῦ νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία μας μὲ τὰ ὑπάρχοντα γιδοστρατα.

Πάντες ἀντελήφθησαν πλέον οἱ αἱ εὐκολίαι τοῦ αὐτοκινήτου δὲν εἶνε μόνον πολιτισμὸς καὶ πρὸδος, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ ὠφέλεια καὶ ὠφέλεια χρόνου.

Πιστεύομεν ἀκραδάντως οἱ τὸ ἀφυντισθῆν ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων μας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς τῶν συγκοινωνίας θὰ συνεχισθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως καὶ πρὸς ἄλλας κοινοφελεῖς κατενθύνσεις, αἱ τρόπον ὥστε μίαν ἡμέραν ἡ νήσος μας νὰ καταστῇ τὸ πρότυπον νήσου εὐήμερουσης καθόλα τὰ στάδια τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς.

Ἐλπίζομεν δὲ συγχρόνως οἱ τὰ ὅπου-δηποῦτε τῆς γῆς διαβιούντα τέκνα τῆς νήσου μας πληροφροσούμενα τ' ἀνωτέρω δὲν θὰ παύσουν νὰ παρέχουν τὴν συνδρομὴν τὴν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν τῶν γενέτειραν.

καὶ παρωακτικὲς κοινῶς τοῦ ἡχοζονοῦ ἀπὸ
τὸ νεκροταφεῖο.

— Ἀχ! Παναγία μου! Μὴ μοῦ τοι
χρῶντε βαθυνῆ τὸ Πολυχρόνῃ μου!

Ἦσαν ἡ παρωακτικὲς φωνὲς τῆς κεφαλῇ
Πολυχρόνιανας πρὸς τοὺς νεκροθάπτας
καὶ μὴ τῆς χρῶσιν βαθυνῆ τὸ Πολυχρόνῃ
τῆς.

Ἐἶπε προσηνὲς τί συνέβη. Ἡ ἐπιχί-
δειος πομπὴ τοῦ πάροχα Πολυχρόνῃ
εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ νεκροταφεῖο καὶ ὁ νε-
κρὸς κατεβίβαστο εἰς τὸν τάφον, ὅταν ἀ-
κόμῃ οἱ ἑσώπτερονί μου ἦσαν ἀνησχολη-
μένοι μετ' τὸ αἰσθῆναι τοὺς. Ἀποτέλεσμα
τῶν φωνῶν ἦτο νὰ κέκωσι ἀποτόμως τὸ
παράθυρον τοῦ ὁμορφον κοραιοῦ, καὶ
νὰ χυθῇ εἰς τὸν σπασθῶτα τὸν παρογα-
μῆνο πολλὸ τὸ ἑσωτογενετῆμενον πύλλικρον.

Ὅταν ἔβγαυνε ἀπὸ τὸ χωρὶ ἀντηχοῦσαν
ἀκόμῃ εἰς τ' αὐτὰ τοῦ οἱ σπαραγμοὶ τῆς
κεφαλῇ Πολυχρόνιανας καὶ αἱ ἀνστάσεις:

— Ἀχ! Μὴ μοῦ τοι ... χρῶντε ... βα-
θυνῆ ... τὸ Πολυχρόνῃ... μου...

σητά, Αδελφάντων Ἑργολογητῶν ἐκδόσεως 1926, καὶ εἰς τὴν σελίδα 551 εἰς λέξεις: **Thomson James Park**, ἀναγινώσκοντες καὶ μεταφράζοντες εἰς λέξει:

«Ὁ **Σ. Θωμάς Τσαμὺς Πάρκς**, γεννηθεὶς ἐν Σαϊτιανῷ Ἄλζι τὴν 20ὴν Ἰουνίου τοῦ 1851 διῆρξεν ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τοῦ 1876 πολλὰ μέρη τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας, καὶ, τὸ 1877—1879 προσέφερε τὰς υπηρεσίας του εἰς τὸν Γραφεῖον τῶν γεωμετρικῶν ἐπιθεωρήσεων ἐν τῇ Νέῃ Νοτίῳ Οὐαλλίᾳ. Τὸ 1880 διωρίσθη διοικητικῶς ἐπιθεωρητὴς ἐν Φίτζι, ὅπου ἐνέσκησεν πολὺς χρόνος. Παρητήρη τῆς ἐν Φίτζι ἑταίρειας του τὸ 1884 καὶ περικύρησε τὴν Νέαν Γουίνιαν καὶ τὰς Νήσους τοῦ Νοτίου Εἰρηνίου. Τὸ 1885 διωρίσθη εἰς τὸν Γραφεῖον τῶν γεωμετρικῶν ἐπιθεωρήσεων τοῦ Κοινοβουλίου, ὅπου τοῦ ἐν Κοινοβουλίῳ τμήμα τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας τῆς Αὐστραλίας καὶ προσέδωκεν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1897. Κατὰ τὴν ὀνομασίαν διότι εἰσέλασεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν τὸ σύστημα τοῦ κατὰ γεωγραφικὰς ζώνας ἡθολογητοῦ τοῦ χρόνου. Τὸ 1895 διετέλεσεν ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος τοῦ ἑστῶτος διεθνέως γεωγραφικοῦ συνεδρίου ἐν Αὐνιδίνῳ. Τὸ 1900 τοῦ ἐν Κοινοβουλίῳ τμήμα τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας τῆς Αὐστραλίας καθίστατο πρὸς τιμὴν τοῦ χρονοσύν

διαφορετικοί άνθρωποι με τὸ ἴδιο ὄνομα. Τίποτε ἄλλο.

Ἐκεῖνος, ὁ περιουνὸς δηλαδὴ κ. ΧΑ, τυλιγμένους σὲ παλῆς καὶ σκουριασμένους ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις, βρῆκεν ἐκτενέστερον ἐκπαιδευμένοι κατὰ πρόθεσιν καὶ περαιτέρω τῆς κοινῆς, ἐνῶ δὲ εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ φυσικὸς καὶ ἀσυγκράτητος νόμος τῆς ἐξελίξεως !

Ἐγώ, ὁ ἐφετερινὸς δηλαδὴ κ. ΧΑ, μπροστὰ σὲ κάθε πανοράμια ἰδέα, καταλυτὴς κατὰ κατὰς προλήψεις, θεμελιὸς ἐπαθὸς τῆς λευτερίας τοῦ ἀτόμου, δὲν μπορούσα παρὰ μὲ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμόν ν' ἀκούσω τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κυθηραιοῦ καὶ Συνδισκίου Ἀδωνάν δὲ ὥσων τὸν ἐφετερινὸ χορὸ τοῦ στὶ δημοφανε Ντελίζε.

Ὅλα αὐτὰ εἶνε ὁ πρόλογος τῆςπεριγραψῆς.

Ὁ κ. ΧΑ ὁ ποῖος τόσοον γρηγορὰ ἐξευλιχθῇ εἰς καταλυτὴ κατὰ κατὰς προλήψεις ἐβδόσκον φαίνεται ἀντιθέτα πρὸς τὸν νόμον τῆς ἐξελίξεως τὸν ἀποστέλλει ἐκθιάζει. Διότι ἐνῶ ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι δύο γενὰ καὶς βάσει μυαλὸ καὶ γίνεται συννετηρικτικότερος, αὐτὸς ἐνῶ πέρησι ὅχι συννετηρικτικὸς, ἐπὶ τοῦ ποῦ ἔγνειν μαλίστα κατὰ ἕνα χρόνον μυαλότερος κατῆνερος καὶ γίνῃ καταλυτὴς κατὰ κατὰς προλήψεις καὶ λάρτης κατὰ κατὰς καὶς καὶς καὶς ! Καὶ ἴα αὐτὰ ἡξέυτερος ποῖος τοῦ τὰ ἐκαμε ; Τὸ κόκκινο σπαλῆ !

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΚΛΑΜΜΑΤΑ

Ἐκείνος ἦτανε χωροφύλακας. Παιδί τῆς Κρήτης ὁμοῦφο καὶ μετ' αὐτὴν ἐκπονηθεὶς κομμωτιστὴν, εἶχεν ἔλθει στὸ νησί μας μαζὶ μετ' ἄλλους συντοπίτες του τὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων πολιτικῶν γεγονότων. Καὶ καὶ ὁ καιρὸς ὅπως ἦτανε καὶ κουβαδόρας, δὲν ἄργησε νὰ κάμῃ διάφορες γνωριμίες συνομηλικῶν του εἰς ὅλα τὰ χωριά. Ἄκουσε εἶπε τὸ χάριμά του τοῦ καλοῦ χορευτοῦ καὶ τοῦ καλοῦ τραγουδιστοῦ ποὺ ξέρει νὰ ληρώῃ καρδιές, καὶ νὰ προκαλῇ δάκρυα εἰς τὰ μάτια τῶν αἰσθηματικῶν κοριτσιῶν.

Μὰ μέρα τὰ βήματα του τὸν ἔφεραν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πλησιέστερα τῶν Πρωτευόντων χωριά. Καταλάβαινε καλῶς πῶς κατὰ τὸ ἔξαιρέτικόν του ἔσχευεν ἕως ἐκεῖ, γιατί τὸ περπάτημά του δὲν ἦτανε τὸ φυσικόν του περπάτημα, ἀλλὰ τὸ δειλὸ καὶ ντυμένον τοῦ ἀνθρώπου ποὺ κούρβει μέσα τοῦ τοῦ θεοῦ αἶσθημα τοῦ ἔρωτα μὲ τὸ ὅποιοι ὁ θεὸς ἐπαινοῦσε τὴν ἡλικίαν τῆς νεότητος.

Ὅταν ἔμπηκεν εἰς τὸ σκατάκι τοῦ χωριοῦ ἔστρεψε δεξιὰ καὶ εὐρέθη ἀντίκρου στὸ σπίτι τῆς ἀγαπημένης του ποὺ τὴν χάρριζε ἔνας τοῦχος ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο. Ἦν ὅρα ἦτανε ἀπογευματινὴ καὶ τὸ χωριὸν οὐρανό γαλτοῦ ὅλοι εἶχαν πάει εἰς τὴν κηδεία τοῦ μαρτύρου Πολυχρόνη, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πρῶτους διακεκοσμητοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀνθρώπους τοῦ νησιοῦ.

Ἦ στιγμὴν ἐφάνη κατὰλληλῇ εἰς τὸ ὄρατο πᾶντο καὶ ν' ἀρχίσῃ τὸν τραγουδῶν μετ' ὅποιοι εἶχε ξελογιάσει τὸ ὄρατον ὅτερο κορίτσι τοῦ χωριοῦ. Εἰς τὸ νοῦ τοῦ τῆς στιγμῆς ἐκείνῃ ἤθελαν ὅλες ἡ κοριτικὲς μαντινάδες καὶ ὅλες ἡ λαχτάρες ἡ ἐρωτικὲς. Ἐστῆριζε τὴν πλάτην του εἰς τὸν τοῦχος, ἐδιδύσθωσε τὴν βραχυῦντα του καλὰ καὶ ἄρχισε μὲ τὴ μελωδικήν του τὴ φωνή.

Ἦνῃς μού τῃ τὴ φωνά ἦνῃς το' ἀνῆσες με
Ὅτε θεὸ φοβήθητρες οὔτε λυπήθητρες με.

Τ' ὁμοῦφο κορίτσι τὸν ἀκουσε καὶ προ-

βαλε εἰς τὸ παρόνθου γὰρ νὰ τὸν δῇ.
Τὸν χαμογέλασε γλῆκα, ἔπειτα ἄρισε τὰ
παράνοράν' ὅλα ἀνοιχτὰ καὶ ἀπεσφύρηθ
εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου. Ἐκεῖνος ἔ
ναψε περισσότερο, ἔγρινε ὅλος γλῶγες καὶ
ἐξηκολούθησε τὸ τραγουδῆναι του.

Ἐγὼ πὸ πᾶ τοῖς σὺ πᾶ τὰ το' ὁ τοῦς μου σὺ-
λαίωσαι.
Ἄν ἦμουνε σὰ πὸ κοντὰ τοῦχατζακλῆς αὐ-
Νάταν τ' αἰάγουν μὲν ὄργια τοῖς τὸν κοντὰ
ἦμὶ πῆζν.
Νὰ στίμωτα νὰ σὲ γλῶγεια λυγρὸ μου ταλαίρσι.
Ἐλχε περάσει μουσὴ ὄμα καὶ πλέον πὸν
τὸ τραγουδῇ τὸν ἔλγουνε τὴν κοπελλιά, μὰ
ἐκεῖνη δὲν γάνηκε γὰρ νὰ τὸν ζανταζαρίση
τὸ γέλιο της καὶ νὰ τοῦ δώση θάρος, τὸ
θάρος πὸν ἔζητοῦν ἡ πληγρωμένη· καρδιῶ-
Αἱδὸς ὥσως δὲν ἀπελπίσθη καὶ ἐξηκολού-
θησε μὲ τὰ μάτια προσηλωμένα στὸ ἀ-
νοιχτὸ παρόνθου, καὶ μὲ τὴν καρδιὰ γε-
ματὴ πόθους καὶ καῦμους.

Νὰ ποῖνα κοιλωνάται σου νὰ τρέξω μερὸς σου
ἡλῶσαι σου
Τὰ νὰ σοῦ σιγνοῦδάξωκα τὸ ποδοστράγαλό σου.

Λὲν ἔλχεν ἀκόμη ἔξαφανισθῇ ὁ ἦχος
τὸν τελευτήσαν τοῦ τραγουδοῦ καὶ ἡ κο-
πελλιά μὲ τὴν ὁμορφὴν χωριότορα της καὶ τὰ
σγουοῖα της τὰ μαλλιά σιγμένα πτοῦς
παρθενομῶς της ὥμους· ἀπὸ πᾶ καὶ φωνικά,
ἐπρόβαλε κοντὰ εἰς τὸ παρόνθου καὶ τοῦ
ἀπῆλθηνσε τραγουδοῦσά κι' αὐτὴ μὲ ὄχι
ὀλγώτερον μελωδικῇ καὶ λαχταριστῇ φωνῇ,
εἰς τὴ γλῶσσά σου τὸτόν του, καὶ μὲ κόκ-
κινα-κόκκινα τὰ μάγουλά της ἀπὸ τὴ φλό-
γι τὴν ἐρωτικῇ.

Ἦνιψες μοῦ τὴ τὴ φωτιά το' ἔπιασε τὸ λαῖν.
Μὰ δὸς τὰν τὴν λαινωρὶς ἐστίναι πὸ δὲ σβένει.

Ἦτανε ἡ πρώτη φορὰ πὸν ἡ νέα ἀντα-
πεκρίγωνε κατὰ τέτοιον τρόπο εἰς τὸν ἐρωτα
τὸν νέον, καὶ πρώτη φορὰ πὸν ὁ νέος
ἐδοκίμαζε εἰς τὴν ψυχὴν τὸν τόσον συγκα-
λιστικὰ τὸ αἶσθημα πὸν τὸν βλαάνιζε τό-
σον καρπῶ. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμῇ,
σκαφαλώνει πᾶν τοῦχου τὸν νεκροταφείον
ἔτοιμος νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ δῶμα τοῦ ασι-
τιοῦ γὰρ νὰ σιγνιτωκαλίσσῃ τὸ κορμὶ πὸν
τόσον ἐλπίσσει, καὶ νὰ τοῦ χάσῃ ὅλην τὴν
τὴν ἔσπασε καὶ τὴν βεβνιά. Ἐξαίφνα ὤμοος
ἐστῆσθ εἰς τὸ ὕψος τοῦ τοῦχου ἀπὸ ἀγῶνες

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η "ΛΑΚΩΝΙΚΗ,, ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ἐπιβάται ἀνυπολόγισται μᾶς διαδιδάσκοντες θερμῶν παρὰ κλινῶν ὅπως ἐξάγωμεν τὴν ἰδιαιτέραν προδόθειαν, τὴν ὅποιαν καταβάλλει ἡ «Λακωνικὴ» ἀτμοπλοΐα Πειραιῶς διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτεταμένην τῆς ἀνγκωνωνίας τῆς νήσου μας, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ καιρὸς εἴη κακὸς.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη ὁρὰ καθ' ἣν ἐπινοήθηεν τὴν ἐν λόγῳ ἐταιρείαν καὶ τὸν ἄριστον καὶ ἐγγενέστατον πλοίαρχον τοῦ πλοίου τῆς «Λακωνίας» κ. Σ. Μπαλινῆν διὰ τὰς παρεχόμενας εἰς τοὺς Κυθηρίους ἐκδοτέσεις. Ἡ νηὸς μας γνωρίζοι καὶ ἐκταμὴ καὶ ἡ ἐμπειρικὴ δύουσι τὴν προδόχον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκκαρπίζως γενόμεθα καὶ ἡμεῖς ἡ ἀπὲρ τῶν ἐκκαρπίζοντων τὸν ἀνυπολόγιστον μας πρὸς τὴν «Λακωνικὴν» ἀτμοπλοΐαν καὶ τοὺς ἀξιοτιμώτας διεκθηντάς τῃς.

ΚΡΕΙΤΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΛΕΙΝ ΤΟ ΣΙΓΑΝ

Τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ ἑλληνικὸν ῥητὸν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν ὑπ' ὄψει του ὁ ἐν Μπέρμαν τῆς Αὐστραλίας συμπολίτης κ. Κυριάκος Φερίλικος ἐὰν ᾔθελε νὰ μὴν ἐμπλαίη εἰς δημοσιογραφικὰς ἀγῶνας οἵτινες δὲν ἔχουσιν πάντοτε εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ἀς μὰς παρακολούθησιν καὶ θὰ πεισθῇ περὶ τούτου.

Ἡ ἐφημερίς μας ἐδοκίμασεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 46 φύλλον της τὴν εἰκόνα ἐνὸς μεγάλου ἐπιστήμονος καὶ φιλέλληνος Αὐστραλοῦ, τοῦ κ. Θόμψων Τζαίμης Πάρετ μετὰ βιογραφίας αὐτοῦ καὶ μὲ τὴν παρατήρησιν δι' τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν θὰ ἔπρεπε νὰ πρᾶξῃ τὸ καθήκον της πρὸς τὸν διανεκρομένον ἄνδρα. Ἡ σύστασις μας αὐτῇ ἐνεπείθω ἀνυστερόβουλους ἐτάραξεν ἐν τούτοις τὰ νεύρα τοῦ κ. Κ. Φερίλικου, ὅστις, παρεξηγήσας τὸ πρᾶγμα καὶ φοβηθεὶς μήπως ὁ κ. Θόμψων διορισθῇ πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κουίνσλαν ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔξεστράτευσε ἐναντίον μας καὶ, εἰς δημοσιοποιεῖσάν τε Μπέρμαν ἀναποκρίσιν του, κακοποίησιν τὴν ἀλήθειαν διὰ ν' ἀποδείξῃ δι' ὁ κ. Θόμψων δὲν ἤξεζε τῶν ὧσων περὶ αὐτοῦ ἡ ἐφημερίς μας ἔγραψε. Καὶ ὅχι μόνον τούτο ἀλλ' ἐπὶ ἀόμην διὰ τὸν διανεκρομένον αὐτὸν ἔχον κούειαν ἐκτίμησιν καὶ ὑπόληψιν γέφει ἡ Ἀγγλικὴ κοινωτὴν τὸν Μπέρμαν διότι εἶπεν, λέγει, νὰ ἔχῃ καίτοις νύκν κτηνοτρόφον ὁ ὁποῖος ἐθανείσθη μερικὰ χεῖματα ἀπὸ Ἑλλήνας!

Καὶ ὁ κ. Φερίλικος διὰ νὰ κατατύχῃ περισσότερο ἐντυπωσιακὰ τὰ ἐπιχειρήματά του ἐναντίον τοῦ κ. Θόμψων γράφει δι' ὅταν κατὰ τὸ 1926 ἐδόθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Σύνδεσμον Μπέρμαν παύσια διαλέξεις περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλυπτικῆς εἰς τὴν ὅποιαν εἶχε κληθῇ καὶ ὁ τότε κυβερνήτης τοῦ Κουίνσλαν κ. Νάχσον, ὁ κ. Θόμψων συνέστης εἰς τὸν τελευταῖον τούτων νὰ μὴ μεταβῇ εἰς τὴν διάλεξιν διότι οἱ Ἑλλήνες ἦσαν διηρημένοι καὶ θὰ ἦτο ζήτημα ἐν θῷ ἐξήρηκτο ζωντανὸς ἂν αὐτοὶ ἐπιδάνοντο μεταξὺ των! Ἐν τέλει δὲ τῆς ἀναποκρίσεως τοῦ κ. Φερίλικου διὰ νὰ δεῖξῃ τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς Ἕλληνας καὶ μάλιστα ὡς ἀναπληροῦντες σήμερον τοῦ κ. Γενικοῦ Προέδρου ἀδελφοῦ του, ἐπάταται τ' ἀκόλουθα· Ἀνυστῶς οὕτε αἰ ὑπερὲ αὐτοῦ, δηλαδὴ τοῦ κ. Θόμψων, συστάσεις περὶποιοὺν τιμὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, οὕτε εἰς τοὺς τὰ τοιαῦτα καταχωρήσαντας καὶ γράφοντας. Καὶ ἐπὶ τῶν τελευταῖων τούτων κυρίως θ' ἀπατήσωμεν.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ

Εἰς τὴν δίτομον, χιλισελίαν, πολύτομον καὶ πολυτελεκτάτην, ὅπως εἶνε ὅλα τ' ἀγγλικά

τὴ 1901 ἀπέμεινε εἰς αὐτὸν τὸ πρῶτον μετα-
λλικὸν εἰς ἀνάμειβιν, τὸν ὀλεσθέντα τὸν πρῶ-
τον γεωγραφικὴν ἐπιστήμην. Τὴ 1902 ἔλαβε
διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν δωρεάν τὸν Κόδι-
ματὸν Πήλιν ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Γεωγραφικὴν
Ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου. Τὴ 1906 ἀνέστη ἐν
σχίστῃ τῆς κυβερνήσεως τῆς Νέας Νότιου Οὐ-
αλλίας διὰ τὴν διατήρησιν τὸν ὁδῶν καὶ τῆς
ἡφύμενης, καὶ τὴ 1909 ἀνεγνώρισε καὶ ἀ-
πονομολογῶν προεδρίαν τῆς θύρας τοῦ βο-
ρειοκτικῶν λεκανοπέδιου Μπόρε καὶ Γουί-
λντ τοῦ ποταμοῦ Μπαϊνὸν εἰς τὴν περιφέρειαν
τοῦ κόλπου.

Ἐδωρισέναι δύο ἔργα, τὴν «Βετανικὴν
Νέαν Γουίναν» τὴ 1892 καὶ «Ποιτὸν τὸν Κό-
διματὸν» τὴ 1904 καὶ πλείονας τὸν 150 μονο-
γραφικῶν εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, πραγμα-
τευόμενα περὶ γεωγραφικῶν καὶ ἄλλων παρην-
μερῶν ζητημάτων.

Τὰ ζήτηματα ἀκριβοῦς τοῦτα ἐδημοσίευσεν
εἰς τὸ ὅτι αὐτὸν, 46 φύλλονας εἰς ὃ παρεθέ-
σεν καὶ τὴν εἰκόνα τὸν σ. Ὁμήρου. Τ' ἀνο-
τέραν κατὰ τὸν σ. Φυλίκου δὲν περιελί-
ναι εἰς τοὺς καταχωρητικὰς καὶ γράφου-
σας ταῦτα ! Τωπογραφικῶς ὁ σ. Φυλίκου ὁ-
βερεῖ ὅτι πλείον ἡμῶν, ἀλλὰ τοὺς Ἀσθητικοὺς
ἐπιστήμονας καὶ μὴ ἐν μῶν ἐν τοῖς τοῖς
ὁποῖον προσπορεύεται ἀνεμνηστικῶς τὰ μῦστα
τῆς ἐνημερίας του, καὶ διὰ τοὺς ὁποῖους ὁ
δικαστικὸν ἐπιστήμην σ. Ὁμήρου ἀποτίει.

καύχημα.

Κατόπιν τούτων, δὲν θὰ μῆς ἀνεγίθων νομίζοντες τὸ δικαίωμα οἱ ἀναγνώσται μας νὰ πιστεύωσιν ὅτι ὅχι ὁ κ. Χρήστου ὅστις εἰς ἀπεδείχθη ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἱσχυρισμοὺς τοῦ κ. Φυλίκου, ἀπολαμβάνει τῆς πλήρους ἐκτιμήσεως τῆς ἐγγλέζικης κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶνε ἐκείνοι οἵτινες ἐν Ἀθῆναις δὲν περιποιοῦν δυσχερῶς τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὸν ὄνομα.

ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥ

Ὁ Τύπος διχνά κρούει τὰς θέσεις τοῦ Κράτους μας διὰ πράγματα καὶ κρούει- κες ἀξιοπρεπείας καὶ κοινωνικὰς ἀφελυμότηας χωρὶς ὡς ἐνθάδε συνηθίζεται νὰ εἰδικαίκεται. Τὸ ἴδιον κάνομε καὶ ἡμεῖς τώρα. Πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Ἀγία Πελαγία οικισμοῦ τοῦ τελωνοδυσχερῆστοι, τοῦ γνωστοῦ Περγῶν, το ὁποῖον ἀφαιρετὰ ἀποχωρητήριον. Οἱ ἔνοικοι αὐτοῦ διηπόδιοι ἐπάλληλοι καὶ αἱ οἰκογένειαι τὸν εἶνε ὑποχωρημένοι νὰ τρέχωνται πρὸς τὴν πύραν αὐτοῦ δι- γίτες, διότι τὸ ψωραλῶεν Κράτος μας δὲν ἔνεκεν μίαν μικρὰν πίστωσιν καὶ ἔ- πανάληθιν ἐπιτελεῖν διὰ τὴν κατα- δικτήν ἐνός, παρὰ τὸ κτήριον, ἀποχω- ρητήριον! Καὶ ὅμως ἡ Ἀγία Πελαγία δὲν εἶνε τόπος ἐρημῶς ὅπου οἱ ἄνθρω- ποι νὰ ἐκτελεῖν τὰς φυσικὰς τῶν ἀνάγκ- ας ἀθέτου ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἐἴν το Κράτος δὲν αἰσθάνεται ἑννοεῖν διὰ τὸ θέμα αὐτό, αἰσθάνεται ὅμως ὁ τόπος μας διὰ λογαριθμὸν τὸν.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ἐάν οἱ ἐρετνεῖται χοροὶ τῶν συμπολιτῶν κυθηρίων Ἀθηναίων-Πειραιῶς εἶχον τὸ καλὸ νὰ συναφίσκον τὰς μεταξὺ τῶν πατριωτικῶν σχέσεις, κατὰ τὴν περιήγησιν ἑκφεραὶ τῆς Κυθ. Ἀδελφότητος, εἶχον διως καὶ ἕνα ἄλλο ἀποροδοκῆτον ἀποτέλεσμα. Τὴν μετα- μόρφωσιν μίαν προσωπικότητος εἰς ἄλλην ἀδιὰφορον ἂν ἔφερε τὸ ἴδιον ὄνομα. Καὶ τὸ θαύμα αὐτὸ συνῆλθε εἰς τὸν συμπολιτὴ κ. Χρήστου Ἀρην τακτικώτατον ἤδη ἐπετότε- ρης ἑκφερίδος «Ἀνεμολυκῆς». Ἀν δὲν μᾶς πιστεύω διὰ διαβάζει τὸν πρόλογον τῆς περι- γράφης τοῦ χοροῦ ποῦ ἔκαμεν ὁ κ. ΧΑ εἰς τὴν ἑφημερίδα τὸν :

«Ἐκτός ἀπὸ μιᾶς τυχαίας ἀνωθυμίας, γρά- φει, πρᾶγμα συνηθέστατον στὸ Τσιγίρι, ὅπου νὰ διακρίναι κολλήδων στῇ κατὶ οἰκογένεια ἀπὸ ἕνα τοῦλάχιστον παρτσουκί, τίποτε ἄλλο δὲν με συνδέει μὲ τὸν κ. Χρήστου Ἀρην, ποῦ περιέγραφε πέρυσιν στὴν ἄλλην τοιγρό- νικη ἑφημερίδα τὸ χορὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς. Δὺς ξεχωριστοὶ κα-

Η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

«Τὸ θρόνον σπαλῆτο συνεχίζετ' ὁ κ. ΧΑ, γε-
μῆτο πόλιν, ἔδωκε πανουργίαν ζῶσι τῶν πα-
τριωτιστῶν τῶν Τουριγῶν καὶ εἶδενε στούς
ἐξόνους πῶς τὸ Τουριγὸν καὶ Ἰστορίαν ἔχει καὶ
παριδομένη. Μὰ γλῆκεν πονταλγία τοῦ νη-
ποῦ γεννήθηκεν ζωνώτερη στὶς καρδιὰς τῶν
ἐξητημένων».

Φανταζόμεθα ὅτι ἡ ὥρατα αὐτὴ **ἀφραδίν** ὁ-
ποῖα περικλείει τὴν περιγραφήν τὸν χαρα-
κτηρίζετ' ὁ κ. ΧΑ, τὴν ἐμφανίζει εἰς τὸ χορὸ
τοῦ χορῶντον σπαλῆτος, ἐναλλακτικὴν καὶ
τὸ χρόνον θὰ καταστήσῃ διασημότερα ἱστορι-
κῶς τὰ Κῦθηρα. Δὲν ἀποκλείεται ν' ἀποκα-
λυφθῇ οὗτ' καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐφορούς σπαλῆ-
το πρόμακον ἔνεκεν τοῦ ὁποῖου ἄλλως τε καὶ ὁ
κ. ΧΑ ἰσχυρὸς τὸν φυσικὸν καὶ ἀσυγράφον
νῆμον τὴν ἐξελίξεως, τὴν ἐντός διπλαθὲ ἔτους
μεταμορφωσάν τὸν ἀπὸ γέροντος εἰς νέον τὴν ὁ-
ποῖαν οὕτε ὁ Βορῶν καὶ δὲν θὰ ἐπαυτοῦχανε.

ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

εἰς καὶ τὰ ταλαιπατῆματα ἐνδὲ ἀπαράβαται στοιχεῖα γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν εἶναι χοροδύ-
 «Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγνωρίζανε ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυ-
 χίαν ἐνδὲ χοροδύ ἀπαράβαται στοιχεῖα ἐνδὲ ἡ
 εὐτυχία καὶ ἡ ἀνέσις. Ὁ χ. ΧΑ παρουσίαι-
 σεν εἰς τὸν κόσμον τοὺς Κυθροῖς, οὗς ἀγνο-
 οῦντες τὰ στοιχειοδότερα πράγματα ποῦ
 πρῆται τὸν δατύοντες εἰς ἰσὴν χορευτικὴν δια-
 σκεδάν, καὶ ὡς ἀρεσκόμενοις τὰ βλέποντας τὰ
 παιδιὰ τὸν τὸν στρεμνόμενοις καὶ τὰ ταλα-
 πατοῦντες ὡς τὰ ἡσὴν πατητάδες! Τὶ κρίμα ἡ-
 λήθεται οἱ δοθέντες κυθροῖς καὶ χοροὶ διὰ τὴν
 περιγραφήν τὸν ὁλοῦν τέσσαρας ὁλοκλήρους
 στοιχ. ο. ΧΑ διέθεσε καὶ ἐδαπάνησεν ἀρε-
 κτὰ ἐν γυμνασίῳ τὴν οὐσίαν τὰ κατὰ τὸν ἀ-
 ρετὸν στρεμνόμενους καὶ ταλαιπατῆματος!
 «Ἄλλ' ἐλησημονήσαν. Ὁ χ. ΧΑ μετεβλήθη
 ἀπὸ πρῶτον εἰς ἑρῆσι εἰς θεομὸν ὁπλῶν
 τῆς ἐλευθερίας τοῦ αἰῶνος καὶ συνεπὲς δὲν
 εἶναι παρὼς τὸν ἂν ἀρεσέσεται εἰς τὰ ταλαιπα-
 τῆματα.

ΚΥΩΗΡΑΪΚΟΝ ΑΣΥΛΟΝ

Ἡ ἐπαγγελματικὸς ἀνταγωνισμὸς διὰ τὴν ἐξέχουσαν τὸν θάνατον διαγραφομένην ὑπὸ τῆς ἡθικῆς καταντᾷ ὄχι μόνον σπάνδαλον ἀλλὰ καὶ ἐγκλημα. Ὅλος ὁ κηρυχθεὶς νόμος γνωρίζῃ τὸν Πόρτ-Ζαϊδ γραφεὶν ταξιδιώτην καὶ μεταναστεύουσιν τοὺς συμπολίτας κ. Ἰωάν. Ἀνδρονίκου διὰ τὸ ὅποιον ὅλοι θὰ συμφωνήσουν μαζὺ μας ὅτι διὰ τοὺς μεταναστας μὴ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἁρπαστὰς ὅς ἀουλος. Δὲν πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐξ υποχρεώσεως ὑποχρεώσεων τοῦ ἐν λόγῳ γραφεῖν πρὸς τοὺς μετανάστες, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορὰς αὐτοῦ καὶ τῆς τιμωτικῆς ἐναντίον διὰ τὸν πελάτην τοῦ ἀδικήσαντος. Ποίος κυθηρεὶος δὲν ἐπέστειλε ἀπὸ τὸ Πόρτ-Ζαϊδ καὶ δὲν εὗρε ἀφιλοκροτῇ ὑποστρέφειν καὶ πόσει συμπολίταις μετανάστες δὲν εὐώθησαν ἀπὸ τοὺς δυνάστες ἐκμεταλλεύωνται διὰ τῆς ἐκπαιρέσεως τοῦ κ. Ἀνδρονίκου; Καὶ διὰ τὴν εὐερίστησαν ἀνθρώποι εἰτε ἐξ ἐμπειρίας εἰτε ἐκ φόβου, εἰτε ἐκ συμπεριφορῶν κινούμενοι νὰ διαδοῦν διὰ τὸ γραφεῖν τοῦ κ. Ἀνδρονίκου δὲν ἐξαφαιρίζῃ τάχα τὴν ἀσφαλὲς ἐξ Ἀλυπτον ἀναχώρησιν τῶν μετανάστεων! Θεμελιῶν καθήκον μὴ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τὸν συμπολίτην μὴ ἐπὶ τὸν ἀνέστητον μὴ νὰ συστήσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ δίδουν προσοχὴν εἰς οὐπερμολογίας. Τὸ γραφεῖν τοῦ κ. Ἀνδρονίκου τὸ ὅποιον τιμᾷ τὸ κηρυχθεὶς νόμον εἶναι ἀξιόμην παντὸς σεβασμοῦ καὶ πάσης ὑποστήριξεως ἐκ μέρους παντὸς κυθηρείου.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Παραβλήσας πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων βιομηχανιῶν τῶν ὁσίων ἐξ ὀρεγέτω ἢ Ἑλλάδος, ἀνεπτύχθη καὶ ἡ

1000

